

Robert Radosta – muž, který spojil s Malostranskou besedou více než 40 let svého života. Pamatuji si ho ze 70. let v montérkách a se štětečkem v ruce, i z 90. let, kterak spokojeně přehlíží zástupy zájemců o vstup do jeho království. Jeho oddanost Malostranské besedě mně přijde fascinující, dramaturgický profil Besedy posledních zhruba dvaceti let - což je jeho dílo - velmi příjemný. Během čtyři roky probíhající rekonstrukce s nejasným koncem jsem z něj tahal rozumy a informace ze zákulisí. A poté, co jsem se dozvěděl jak soutěž o nájemce dopadla – tedy že vítěz nehodlá nijak dramaticky točit dramaturgickým kormidlem a že členem vítězného seskupení je i

jeho syn Mikuláš, kterého jsme poslední roky před zavřením MB už vídali „na kapitánském můstku“ – jsem si řekl, že by bylo hezké udělat o tom všem rozhovor s otcem a synem Radostovými. Jako že s minulostí a budoucností Malostranské besedy. Hezky vymyšleno, akorát jsem zjistil, že Mikuláš, usedlý na chalupě kdesi na Sedlčansku a Praze se co nejvíc vyhýbající, je pro rozhovor v podstatě nepolapitelný. A taky jsem zjistil, že možná Robert není jen minulostí, ale trochu i budoucností MB. No, nechte se překvapit. Řekl bych, že rozhovor s ním bude taková hezká tečka za tím naším případem „strachu o Malostranskou besedu“.

Kdopak nám to všechno zařídí...?

Když jsme se sešli někdy v roce 2007 a já z tebe tahal rozumy, tak jsem tě zastihl, jak odcházíš ze staveniště Malostranské besedy a říkal jsi mi: abych to měl blízko do Besedy, tak jsem se tam nechal zaměstnat. Jak dlouho tohle tvé zaměstnání trvalo?

Rok jsem tam byl zaměstnaný jako skladník. A v podstatě si to vymysleli... šéfové zedníků. Jak bych to řekl: ty, co to tam vyráběli, to znamená firma Podzimkové... Protože oni zjistili, že mě pořád otravují, abych jim řekl, kde co vede, kde vedou trubky... Tak říkali, jestli bych tam nechtěl nastoupit a já jsem nastoupil, no. Oni tam skladníka v podstatě v tom počátku asi

potřebovali... No a po roce, když už to bylo rozjetý, tak zkrátka řekli, že už na mě nemaj peníze. Takže jsem tam byl rok.

A taky jsi mi říkal, že se budeš účastnit v nějaké skupině konkurzu na pronajímatele. Nevím, s kým jsi do toho šel, ale poprvé jste neuspěli, že?

První konkurz vyhrál Dušek. V podstatě v tom jel Dušek a Petr Ostrouchov – právník, autor filmové hudby a bývalý člen Sto zvířat. Ten tam měl být oficiálně přes kulturu. No, a zřejmě – já nevím, jak to přesně bylo – nastal nějaký rozpor mezi Městskou částí Praha 1 a Duškem.

Říkalo se, že Jaroslav Dušek najednou nebyl ochoten platit původně domluvené peníze, zdály se mu příliš velké...

Dušek zkrátka měl své podmínky, který oni nějak... nebyli ochotný akceptovat nebo já nevím. Někde nastal nějaký rozpor, takže oni to zrušili a vyhlásili nový konkurz, který vyhrála akciová společnost Malostranská beseda a.s. Na starost jako v podstatě hlavní šéf přes všechno, něco jako koordinátor, to má David Hanzlík, Jaromíra Hanzlíka syn. A kulturu má na starosti David Dvořák z Blues sklepu a s ním tam do toho jde Martin Královský. A ještě Mikuláš – to jsou tři kluci, který maj na starosti kulturu. A pak je tam firma Vyšehrad 2000, která má na starosti hospody.

Ti všichni byli od začátku jedna parta, nebo někdo vyhrál a začal k sobě hledat další spolupracovníky?

Jak se tihle hledali nevím, ale mně bylo nabídnuto, hned jak byl ten první konkurs zrušený, jestli do toho nechci jít s nima. Já jsem řekl, že do toho stoprocentně jdu... akorát že mám dilema. Protože Ota Kmínek – Otu znáš, že jo?

Znám; na samém začátku 90. let jste měli Besedu pronajatou spolu.

Ota Kmínek, Pavel Major Vorel a Luboš Holcr založili Občanské sdružení Malostranská beseda, jako pokračování Spolku Malostranská beseda. Ota někde sehnal peníze – každý účastník musel složit dva milióny – a vstoupili do toho. No a já jsem potom šel za Hanzlíkem a říkám mu, ať se na mě nezlobí, ale že do toho vstupuje i Ota a že... je mi to trapný, ale jako čestnej předseda Spolku Malostranská beseda do toho musím jít s nima. Ale že jim nabízím Mikuláše. Že to se mnou dělal deset let, že v podstatě já jsem starej dědek - co já mám už dneska radit, když jsem línej jezdit někam na festivaly a ztrácím přehled. Říkal jsem mu: to maj dělat mladý kluci a ne my starci. A oni řekli – ano, že tohle přijímají. Navíc se zjistilo, že David Dvořák je bohemkář a že tudíž vlastně Mikuláše zná, že se každou chvíli viděj na fotbale, tak říkal, že ho přijímají. Takže takhle přijmuli Mikuláše a vyhráli to. Mně potom bylo z druhé strany vyčteno, že jsem si vlastně jel po dvou liniích, jednou s Otou a jednou vlastně s Mikulášem, protože když tam bude Mikuláš, tak že do toho stejně vstoupím. Já jsem říkal: no samozřejmě, i to jsem předpokládal, že máme větší šanci, ale mně vždycky šlo jediné o Besedu a o nic jinýho. Mě zajímala Beseda a Beseda; já jsem v ní strávil život od pětadesátýho roku. To je... celý mládí.

Jak to vlastně bylo: když se ta soutěž, co ji vyhrál Jaroslav Dušek, zrušila, tak se zase začínalo úplně od nuly? Zase dvoukolově?

Přesně tak. Znovu složit dva milióny... Změna v tom druhým konkurzu bylo, že oni – a to možná byl ten problém s Duškem – chtěli, aby soutěžící doložili, že mají finančně krytých dvacet miliónů, který budou muset vrazit do zařízení Besedy. Chtěli mít doklad nějaký finanční instituce, která říká - ano, pan Smeták, který je vlastně teďko hlavní financíra Besedy, tak má dvacet miliónů na kontě.

Víš kolik bylo potom soutěžících? Myslím jako skupin?

Pět. Pět, ale právě Ota Kmínek a ještě jeden byli vyřazeni, protože když to podali, tak nesplnili všechny podmínky. Tak se napíše – jak se na tom dneska bazíruje...

No jo, ale to jsou takové věci, které slouží k tomu, aby se vyhodili nepohodlní lidé. Nebo ne?

Já nevím. Hele, nevím, nevím, co jim vytkli, že neměli. Já jsem se po tom vůbec nepídil. Ty co zůstali – to byl Unijazz, Malostranská beseda, a.s. a třetí bylo něco – nic nám to neříkalo, ani z internetu se nedalo vyčíst, co to je.

Věděl jsi aspoň přibližně, co kdo nabízí, byly ve hře nějaké úplně jiné možnosti, než jak to nakonec našťěstí dopadlo?

Všichni, kdo se do toho přihlásili, tak si myslím, že to měli velmi zhruba stejný.

S původním vítězem – čili „za Duška“ – by asi muziky dost ubylo, ne? Ten tam chtěl asi hlavně divadlo, že?

Ten hlavně ujel na svém písečku. On tam chtěl sám hrát dokonce dvakrát týdně, člověče. To jsme všichni prohlásili za nesmysl. Já si myslím, že to by šlo od desíti... Ale s divadly se teď taky počítá, dokonce se oslovil Šrapnel – to znamená chlapci od Sto zvířat - jestli by se taky nezúčastnili.

Jaroslav Dušek už do té „druhé vlny“ znova nešel?

Ne. Ne. Ty si nadávali na nějakým představenstvu na úřadě a bylo to prej velmi drsné. No ale nevím. Hele: vůbec jsem se o to nezajímal. Mně se totiž navíc přihodilo, že mi loni v březnu začala slejzat sítnice a já šel na operaci. Dvě jsem musel absolvovat. Už mám oboje za sebou a dobrý - oni tvrděj, že ta sítnice tam drží dobře. Takže já jsem v podstatě nikam nechodil, nikam jsem se nevnucoval...

A co David Dvořák a Martin Král'ovský z Blues sklepa? Oni chtějí dál držet obojí? To zvládnou dva kluby?

No... vzhledem k tomu, že měli hodně kapel, který hráli jak u nás, tak u nich, tak v podstatě... ono to odpovídá. Vždyť oni, když to zvládnou po dramaturgické stránce, vymyslej to dobře a dobře to sestavěj, tak k tomu, abys tam měl někoho... Já jim tam budu klidně chodit jako dozor. A oni to vědí. Protože Mikuláš říká, že se nechce stěhovat do Prahy...

To chce jako člen vítězného týmu provozovat Malostranskou besedu ze Sedlčan, nebo kde to máte tu chalupu...?

No, u Sedlčan. Ale on nechce ani opustit zaměstnání. On dělá v ústavu sociální péče na Svatém Jáně - to je asi osm kiláků ze Sedlčan na Kamýk. Tam je krásnej ústav pro mentálně postižené, ale pro ty slabší, víš, takový, že vnímaj všechno. Mikuláše to strašně baví, takže říká: já nechci odejít. Ale má možnost se o službách s kýmkoli domluvit. A když má třeba pátek – sobotu – neděli službu, tak pak má čtyři dni volna. On je turnusovej a záleží na tom, jak se dohodnou s dalšími vychovateli. Takže v tomhle směru nemá problém. A říká: kdybych měl, tak tam budeš místo mě.

Předpokládám, že to pro tebe není zrovna velká oběť...

Už se na to těším. Nanesl to chlapcům, jestli to bude problém, a oni říkali, že ne, že mě možná taky využijou. No a já budu spokojenej, že se vrátím na své místo. Těším se do Besedy. Vůbec se do ničeho nevnučuju, do ničeho... a všichni vědí, že se tam chci vrátit... To je důležitý. Kdybych tam měl dělat zvoníka.

Prosím?

Malostranská beseda dostala tři věže, které původně měla a v 19. století byly zbourány. No a v té prostřední je dokonce zvon.

Výborně! Takže bude třeba zřídit funkci zvoníka...

Ano, to bude třeba obsadit. Protože tím se zapíšu do dějin Malé Strany: stal jsem se zvoníkem. Prvním zvoníkem... (smích) Malostranské Besedy.

A kde že se to bude hrát...?

Pojďme přímo k Malostranské besedě. Já jsem viděl původní plány rekonstrukce, o kterých jsme se spolu minule bavili. Změnilo se nakonec něco?

Změnilo se, leccos. Oni nechtěli, aby v tom třetím sále byly ty dostavěné záchody...

Čemu říkáš třetí sál?

První sál je divadelní, druhý je ten barový a teďko je třetí sál ten nový. Ten vybouraný...

V tom původním foyeru?

V tom foyeru, jak jsme měli kancelář. To bude sál, který se bude pronajímat. Oni už plánujou, že budou v Besedě i svatby dělat.

Počkej – třetí sál, pronajímat: tamtudy se přichází do divadelního sálu, ne?

Ne, oni právě znovu udělali díru vedle baru – bar bude na stejném místě jako byl – tam, co byl průchod do hereckej šatny...

...a k záchodům: ale to se všechno vybouralo, ne?

To se vybouralo, záchody se vybouraly, takže je tam teď v podstatě velikánská podesta. Ale teďko tam znovu udělali dŕouru a tam bude vchod do Besedy, když bude obsazený ten třetí sál.

Ale stejně, třetí sál: tam přece mělo být původně zázemí...

Záchody budou v mezipatře. Já kdybych měl o tom rozhodovat, tak bych nechal ty vestavěný záchody do třetího sálu. Protože to by bylo provozně jednoduchý. Ted'ko se budou muset dávat vracenky a bude se chodit do mezipatra.

A nějaká šatna? Ta nebude vůbec?

Šatna bude mobilní a když bude zadaný třetí sál, tak bude zřejmě na podestě. Ono se i na podestě bude topit, to znamená, že to nebude problém. A tam, jak bylo zrcadlo, na pravý straně, jestli si vzpomínáš, hnedka za dveřma z chodby do toho foyer, tak tam jsou ted'ko malé dveře, přímo do baru. Takže když bude provoz jak tam i tam, tak bar bude obsluhovat obě části. A vlevo za dveřma z chodby, v podstatě jak byla šatna obecnstva, tak tam bude zázemí pro pořadatele. Dole pod schodama bude pokladna... a herecká šatna bude zvlášť přístupná přes pavlač, jak byla.

Dobře. A co ostatní patra?

Dole ve sklepě by měla být pivnice a místo restaurace, co byla v přízemí, bude kavárna. Na druhé straně, jak byl ten snack bar takovej, tak tam snad bude zase něco takovýho. A všechno to bude mít i vchody z podloubí, jak ta restaurace, tak ten snack bar, nebo co tam bude, jestli tam bude kavárna... Já jim říkal, ať všechno to, co zprznili na Malé Straně, ať zavedou zpátky. To znamená: zprznili Malostranskou kavárnu, tak ať udělaj v Besedě kavárnu, do který budou lidi chodit, a ne do nějakýho Starbucku, rozumíš... Ať tam udělají kino – a ono v Besedě opravdu bude...

To myslíš místo kina U hradeb?

Místo U hradeb. V Besedě bude kino asi pro čtyřicet lidí, v podstatě filmklub. Budou spolupracovat asi s Aerem a se Světozorem.

To bude ve druhém patře?

Ve druhém patře bude kino. V těch prostorách, co byla galerie Beseda.

Galerie nebude?

A na půdě bude galerie. Tam se budou dělat asi jenom velké výstavy. Půda je krásná. Půda je opravdu krásná, krásně udělaná. A věže – ačkoli jsem s ní nesouhlasil – tak vypadají pěkně. Byl jsem ve věži...

Tam se dá vlézt?

Do prostřední věže jsou udělané schody a u oken je ochoz. Jo, a kresby: ve všech sálech jsou odhalené nějaké kresby nebo... jak se tomu říká? Sgrafita. V divadelním nebylo dřív nic, tak tam je odkryli. Ono to jde do ztracena, není to zachovaný celý. A v barovém sále – tam byly přece takový ty kroužky, jestli si vzpomínáš, nahoře pod lustrem a ještě čtyři okolo. Tak tam jsou teď všude nějaké erby, který ale nemohli identifikovat, protože jsou taky neúplný, takže nevědí... A zrovna tak něco odkryli i v tom třetím sále, v tom vchodovém.

Ty jsi mi říkal, že jedním z důvodů celé rekonstrukce byla vzduchotechnika...

Vzduchotechnika bude ve všech sálech. Nad hereckou šatnu je posazená kompresorová stanice, nebo co to je...

A bude nějak odhlučněná?

To si myslím, že jo. Oni tam pokládali nějaké gumové vrstvy a všechno možný, takže to by mělo být snad udělaný. Celý ten zadek se totiž nejvíc rozpadal, takže ho museli stahovat.

Tím myslíš hereckou šatnu?

Hereckou šatnu. To byl v podstatě přístavek, kterej se přistavěl někdy... 1875, nebo nějak tak.

A co vybavení? Ty jsi mluvil o dvaceti milionech na zařízení, ale to se snad divadelního sálu a spol. netýká, ne? Tam se snad vybavení zachovalo...?

Beseda byla holá. Všechno je tam nový.

A kam zmizelo to zařízení, co tam bylo?

Stoly a židle jsou ve skladu. A jediný, co jsem je naštěstí přesvědčil, že to piáno, co bylo na jevišti, musej vzít s sebou. Fakt jsem byl u toho a ty kluci od toho piána říkali: nóó, a to piáno je v hrozným stavu, a tohleto... A já říkám: ale pan Holeček, který nám to léta letoucí ladil, říkal, že to je jedno z nejlepších pian, který viděl. Že je sice zrychtovaný, to je pravda, potřebuje nějakou generálku, ale je to stoprocentně vyhraný piáno, jedno z nejlepších, co v pražských klubech je. A nakonec k tomu i oni dospěli, odvezli ho, šlo do generálky a tvrděj, že je opravdu velmi dobrý. Takže... to je asi jediný, co tam zůstane. Původně měla zůstat i část aparátu, ale bude úplně nový. Ale když už o tomhle mluvíš: než se začala rekonstrukce, tak v Besedě byly tři lustry a čtyři postranní lustříčky. Byl tam obraz Pan Beseda a několik dalších obrazů. Byla tam krásná renesanční skříň a krásný renesanční prádelník. A ještě Světlonoš, co byl na sloupu na podestě. Uvědomuješ si Světlonoše? Dva andělíčky tam byli. Tak to jsem je tenkrát ještě stačil přesvědčit, že to všechno dali na restaurování. To všechno je restaurovaný... no akorát teďko čekám, co se tam objeví, protože budu trvat na tom, aby to tam všechno bylo zpátky. Budu trvat a všechny je k tomu poštvu. Třeba Pan Beseda – ten byl přece tak populární, že jo.

Ten visel...?

...nad vchodem do divadelního sálu, nad těma lítačkama. Takový ten pán v křesle.

Robert Radosta: Malostranská beseda? Už se na ni těším!

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 28 Únor 2010 21:32

Jo, vybavuji si. A nad barem byl taky nějaký obraz, ne?

Nad barem ne, to nebyl obraz, ale znak. Znak... Malostranská beseda. Ale nad jamovým pianinem byl jeden obraz Besedy, a když jsi vycházel od záchodů zpátky, tak tam byla druhá Beseda. Ptal jsem se a říkali mi, že zatím o tom nic nevědí, ale na to je ještě čas. No, tak to jsem zvědavěj,...

Původní záchody byly zbourány a jak známo, na obou visely pamětní desky s tímto textem: Robert Radosta se zasloužil o Stranu mírného pokroku v mezích zákona a Malostranskou Besedu. Kampak ty desky přišly?

Ještě je mám schovaný. (Smích)

A co s nimi bude?

To nevím; mám je schovaný, no, a... uvidíme.

A to nejdůležitější: rok jsi koukal stavebníkům pod prsty - máš pocit, že se to stavebně udělalo dobře? Že tam nejsou nějaké zabudované tikající bomby?

Ne, oni to opravdu zpevnili, oni to museli zpevnit. To je stažený, speciálně pod tou půdou, tam se to se stahovalo velkýma železnýma podpěrama. Je to opravdu stažený a udělali maximum, aby Beseda vydržela aspoň dalších sto let.

A copak se to bude hrát...?

Dostaly se mi do rukou nějaké materiály a podle nich to vypadalo, že muzikanti, co z Besedy odešli s rekonstrukcí, se tam prostě zase vrátí. Jaká bude vlastně dramaturgie, jestli to víš?

Plánovaná dramaturgie je v podstatě tak, že to bude pokračovat. To znamená, že ti tři chlapi si rozdělili kapely... No, Mikuláš bude dělat spíš folkaře...

Čili pověst nelhala a opravdu se tam všichni vrátí. Je to tak? Burianova kulturní ozdravovna, Žalman, Devítka, Reliéf...?

Žalman, Devítka... No, i Pacifik určitě, trampové tam taky budou... Určitě se vrátí Jablkoň, KOA... Všichni byli osloveni, všichni řekli, že rádi a že se na to těšej. Samozřejmě Klikar, Ivan Hlas, Vláďa Mišík, dokonce s Radimem Hladíkem se mluvilo, Kraus – jako že tam bude hrát třeba Krausberry v malej partě, ne úplně ve velkém... Oni se bojí toho, že když tam udělaj ty velký kapely, že by lidi dělali bordel, tak to chtěj spíš trochu zkomornit.

Což je ale přece jen nakonec posun. Dřív se asi nikdo nebál sestav ani hlučných, ani velkých – Beseda má přece natolik velké pódium, že tam můžou hrát i bigbandy, ne?

Pozor: když mluvíme o bigbandech - vždyť Milan Svoboda byl osloven a těší se, buď klidnej. Určitě tam bude hrát Martin Němec, ne s Precedentem, ale s Lilly Marlen. Kapely, který tam hrávaly, s těmi se počítá. Bluesberry určitě. Bílá nemoc se tam určitě vrátí. Všichni byli osloveni, všichni odsouhlasili...

Tak to je hodně konzervativní. Aspoň zatím to zrovna na generační zlom nevypadá, co?

Ale posune se to, určitě. Samozřejmě, že se bude začínat ze základu, ale budou to chtít posouvat někam dál.